

[Korsgaard.]

er overflødig. For mig kan der ikke være mindste Tvivl om, og jeg tror for øvrigt, at ogsaa den højtærede Finansminister har sagt det, at han ikke uden særlig Lovhjemmel kan anvende disse Penge til andet. Om han saa maa tilbagebetale Pengene, eller hvorledes han vil bære sig ad, det faar vi at se til den Tid.

Jeg vil gerne specielt om Betænkningen vedrørende Finansministeriet henviser til de Opstillinger, som der er over, hvad de forskellige specielle Indtægtslove, ja, for den Sags Skyld ogsaa Udgiftslove har medført af henholdsvis Indtægter og Udgifter. Som man kunde vente, er det Arbejdsløsheden, der har taget en meget stor Del af Udgifterne. Med Hensyn til Indtægterne er det ret store Beløb, enkelte Vareposter giver. Jeg kan f. Eks. nævne Kaffe, og hvad dermed staar i Forbindelse; det giver ud over den Told, der tidligere var paa Kaffe, en beregnet Indtægt for 1933—34 paa godt og vel 20 Mill. Kr., et ikke saa helt lille Beløb. Det har altsaa vist sig, at man her havde en virkelig god Skattekilde, for jeg har i hvert Fald ikke hørt noget om, at Kaffedrikkeriet i synderlig Grad er aftaget, efter at vi fik denne Skat.

Med Hensyn til Stillingen for det kommende Aar er det vel naturligere af Hensyn til Resultatet for indeværende Aar at vente med at tale derom, til Finanslovforslaget kommer til tredje Behandling, saa meget mere som man naturligvis ikke kan være sikker paa, hvorledes det vil stille sig til den Tid; men som en almindelig Bemærkning vil jeg gerne udtale, at jeg tror ikke, at Underskuddet bliver saa stort, som Finansministeren stiller i Udsigt. Men det kan vi jo altid vende tilbage til til den Tid.

Munch-Petersen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har i Sandhed Grund til at glæde sig over de Forbrugsafgifter, som findes paa indeværende Finanslovforslag. For langt den største Del af Statens Indtægter skaffes jo netop ved indirekte Beskatning, idet der i Skat paa Indkomst og Formue kun skal indkomme 104 Mill. Kr. plus 17 Mill. Kr. som Afgift paa Arv og Omsætningsafgifter, tilsammen altsaa 121 Mill. Kr., medens Forbrugsafgifterne beløber sig til 287 Mill. Kr. Det viser, hvorfra Staten faar sine Penge: at det først og fremmest sker gennem en Udplyndring af den store forbrugende Befolkning.

Med Hensyn til Brugen af disse Midler maa jeg gentage, at det er muligt at spare paa en hel Række Omraader. Vi kan stille

direkte Forslag om Besparelser paa mindst 60 Mill. Kr., hvis man vil gaa med til at afskaffe Udgifterne til det borgerlige Militær, til Kirke og Kongehus og desuden nedskærer en hel Masse andre Udgifter, som ingen Interesse har fra et Arbejdersynspunkt. Jeg nævnte før, at alene en Nedskæring af Lønninger paa over 7 000 Kr. vil indbringe over en halv Million Kroner. Ligeledes vil Honorarerne kunne skæres betydeligt ned og i de fleste Tilfælde kunne afskaffes, fordi det drejer sig om Betaling for Bibeskæftigelse, som man maa kunne faa udført paa anden Maade gennem Statens Tjenestemænd. Der er altsaa nok af Steder, hvor der kan spares, Sparekommissionen behøver saamænd ikke at se sig om paa forkerte Steder, for der er nok af rigtige Steder, hvor der kan skæres ned.

Jeg maa endnu en Gang rejse Spørgsmaalet om disse over 100 Mill. Kr., skønmæssigt anslaaet til 130 Mill. Kr., der findes i Stifterne i likvid Kirkeformue, og som rettelig burde gaa ind i Statskassen og anvendes til nyttige Formaal. Dertil kommer alle de øvrige Kirkemidler, der findes ude i Sognene, og som sikkert udgør et mindst lige saa stort Beløb. Altsaa, Midlerne findes rundt omkring, det drejer sig blot om at faa dem rigtigt anvendt. Og her staar jo Det kommunistiske Parti ene med Forslag om at faa disse Midler rigtigt anvendt og Forslag om at skære ned paa de rigtige Steder.

Finansministeren (H. P. Hansen): De ærede Medlemmer Hr. Pinholt og Hr. Korsgaard vilde gerne have en Erklæring om, at de ikke ved at stemme for det foreliggende Finansforslags Overgang til tredje Behandling havde bundet sig til at stemme for Lovene om Forøgelse af Indkomstskatten. Det er i og for sig en unødvendig Forsigtighed fra de Herrers Side. Selv om Forsigtighed nu er at agte vel... (*Afbrydelse:* — er en Borgmesterdyd!) ... er en Borgmesterdyd, maa jeg dog sige, at man maaske ogsaa kan være for forsigtig, og de ærede Medlemmers Udtalelser tyder paa, at man ikke alene er forsigtig, men at man ligefrem er mistroisk over for Finansministeren, og det maa jeg jo i høj Grad beklage.

Jeg synes ikke, jeg har givet Anledning til, at man med Grund kan nære en saadan Mistro. Ved Forelæggelsen af Finanslovforslaget gjorde jeg udtrykkelig opmærksom paa, at der paa Indtægtssiden var medtaget et Beløb, sigtende til, at den midlertidige Forøgelse af visse Indkomst-